

Uitspraak van de Geschillencommissie Bureau Krediet Registratie, nr. 18.18 d.d. 17 mei 2018 te Amsterdam (mr. H.M. Patijn, mr. C.P. Bleeker, A.C. Juffermans, mr. A.H. Beekhuizen).

1. Behandeling van het geschil

Partijen zijn overeengekomen dit geschil bij wege van bindend advies door de Commissie te laten beslechten, binnen de door het Reglement Geschillencommissie BKR (hierna: het Reglement) gestelde grenzen. De Commissie heeft kennis genomen van de door partijen overgelegde stukken.

Op eensluidend verzoek van partijen heeft de Commissie besloten tot schriftelijke afdoening van het geschil (artikel 13 lid 2 Reglement).

2. Standpunt van de betrokkene

De betrokkene maakt bezwaar tegen de registratie in het Centraal Krediet Informatiesysteem (CKI) van een hypotheek met contractnummer ***030. De overeenkomst wordt gekenmerkt door een achterstandsmelding (A) op 2 maart 2009 en een bijzonderheidscode 2 ((restant)vordering geheel opeisbaar) op 28 juli 2008. De overeenkomst staat in het CKI als niet beëindigd.

Blijkens de ingediende stukken vordert betrokkene een schadevergoeding ter hoogte van de kosten van zijn advocaat.

De betrokkene heeft zijn klacht als volgt toegelicht.

De deelnemer stelt een vordering op betrokkene te hebben van EUR 30.000. Er ontbreken echter onderliggende stukken. Bij de stukken van betrokkene zit een brief van [incassobureau] d.d. 2 juni 2014 waarin staat dat er niets meer te vorderen is. Betrokkene wil dat de registratie wordt verwijderd.

Op het verweer van de deelnemer reageert de betrokkene met de stelling dat de vordering is verjaard en dat de deelnemer daardoor niets meer te vorderen heeft. De advocaat van betrokkene heeft dit bij brieven aan de deelnemer d.d. 31 mei, 13 juli en 2 augustus meegedeeld. De deelnemer heeft namelijk bij stuitingsexploot van 23 mei 2017 de vordering voor het eerst gestuit. Vijf jaar hieraan voorafgaand heeft er geen stuitingshandeling plaatsgevonden. De brief van 27 november 2012 van [X] is gericht aan de heer [Y]. Deze brief is betrokkene niet bekend en heeft niets met de zaak van betrokkene te maken. De brief van 27 november 2012 is duidelijk. Daarin staat dat het dossier is gesloten wegens algehele betaling. Waarom de deelnemer stelt dat deze uiting op een fout berust kan betrokkene niet begrijpen.

3. Standpunt van de deelnemer

De deelnemer heeft de verplichting om een achterstand in betaling te melden bij BKR. Op 17 februari 2009 heeft [deelnemer] een vooraankondiging gestuurd, een kopie is niet bewaard gebleven. Code 2 is gevolgd na opeising d.d. 15 juli 2008. De deelnemer legt een kopie over van die brief. De brief van [incassobureau] van 2 juni 2014 is geen uiting namens de deelnemer. Op 27 november 2012 heeft [incassobureau] de incasso-opdracht van [deelnemer] beëindigd vanwege “geen verhaal” en om die reden het dossier gesloten. [incassobureau] had toen EUR 11.297,16 geïncasseerd op de totale vordering van EUR 36.575,25. Van volledige betaling was derhalve geen sprake. De deelnemer gaat ervan uit dat de uiting van [incassobureau] op een fout berust. In het andere geval ziet de deelnemer graag betaalbewijzen tegemoet waaruit blijkt dat de gehele vordering is voldaan.

De deelnemer stelt tot slot, dat door tussenkomst van de deurwaarder is geïncasseerd. De deurwaarder heeft beslag gelegd. De laatste betaling is ontvangen in oktober 2012. Per november 2012 is preferent loonbeslag gelegd door een andere schuldeiser. Dit zou 2,5 jaar duren, daardoor is het dossier bij de deurwaarder gesloten. In de periode 2012 tot en met 2017 zijn wel degelijk brieven gestuurd aan betrokkene. Deze hebben telkens een lopende verjaring gestuit. De deelnemer stuurt kopieën van brieven van 17 juni 2013 en 11 juni 2015. Vervolgens is op 23 mei 2017 een stuitingsexploot uitgebracht door de deurwaarder. De brief aan [Y] is afkomstig van de deurwaarder, betrokkene interpreteerde de brief onjuist. Van verjaring is geen sprake. De klacht is ongegrond.

4. Beoordeling van het geschil

Uit de stukken is het volgende komen vast te staan.

De betrokkene maakt bezwaar tegen de registratie in het CKI van een hypotheek met contractnummer ***030. De overeenkomst wordt gekenmerkt door een A op 2 maart 2009 en een code 2 op 28 juli 2008. De overeenkomst staat in het CKI als niet beëindigd.

Er is sprake van een betwiste vordering. De betrokkene heeft niet de onjuistheid van de achterstandscodering en bijzonderheidscodering gesteld. De Geschillencommissie is uitsluitend bevoegd uitspraak te doen in geschillen over onjuiste en/of onterechte registratie van gegevens bij het Bureau Krediet Registratie. De Commissie kan slechts summierlijk toetsen of er wel of niet sprake is van een openstaande vordering. Betrokkene baseert zijn stelling uitsluitend op een brief van [incassobureau] van 2 juni 2014 waarin staat dat niets meer te vorderen is. Betrokkene legt echter geen stukken over waaruit blijkt dat de vordering volledig is voldaan. Het had op de weg van de

betrokkene gelegen om aan te tonen dat de vordering betaald is. Dit had betrokkene bijvoorbeeld kunnen doen door bankafschriften uit die periode te overleggen. Dit heeft de betrokkene nagelaten. Door de deelnemer is gemotiveerd betwist dat de vordering is voldaan. Onder die omstandigheden is een enkele brief van een incassogemachtigde dat er niets meer open staat onvoldoende om aannemelijk te achten dat de vordering niet langer kan worden geïncasseerd. Voorts beroept betrokkene zich op verjaring. In een stuitingsexploot dat is uitgebracht door de deurwaarder op 23 mei 2017 wordt een vordering van EUR 29.980,71 genoemd. Daarvoor is betrokkene diverse keren aangemaand en gesommeerd de vordering te betalen. De deelnemer legt kopieën over van brieven van 17 juni 2013 en 11 juni 2015. Van verjaring van de vordering is naar het oordeel van de Commissie geen sprake.

De klacht van betrokkene heeft geen betrekking op de vraag of de registratie technisch juist is, dat wil zeggen in overeenstemming met het Reglement is aangebracht. Betrokkene heeft niet betwist dat hij de verplichte vooraankondiging voor de achterstandscodering (A) heeft ontvangen en ook niet dat sprake was van een registreerbare achterstand. De Commissie gaat er daarom vanuit dat de A juist is geregistreerd. In de stukken bevinden zich voorts stukken waaruit blijkt dat de gehele vordering is opgeëist. De bijzonderheidscode 2 is derhalve ook juist.

Er zijn verder geen, althans onvoldoende, bijzondere omstandigheden gesteld om de registratie te schrappen vanwege disproportionaliteit. Het is niet de enige negatieve registratie op naam van betrokkene en de vordering bestaat nog steeds. In die omstandigheden weegt het belang dat kredietaanbieders moeten worden beschermd door handhaving van de registratie zwaarder dan het belang van betrokkene om (nieuwe) leningen aan te kunnen gaan.

Op grond van het vorenstaande acht de Commissie de klacht ongegrond.

Gezien de ongegrondheid van de klacht behoeft de vordering tot schadevergoeding geen nadere bespreking. Zij wijst die vordering af.

5. De beslissing

De Commissie, in aanmerking genomen de toepasselijke reglementen, beslist dat de klacht van de betrokkene ongegrond is. De vordering tot schadevergoeding wordt afgewezen.